

Katutxoa eta ilargia

Gau batean, zerua garbi eta ilbetea bere distira osoan distiratzen ari zela, katu txiki gris bat paseatzera atera zen. Begi handiak eta jakin-min handikoak zituen, eta dena berria eta zirraragarria iruditzen zitzaion.

Pipo izeneko katu txikia lorategian zehar ibili zen, ilargi-argiaren koltxoi azpian lo zeuden loreak begira. Arrosak usaindu zituen, ihintz-tantak saihestu eta itzalen gainetik salto egin zuen.

Baina bere arreta gehien erakarri zuena zeruko ilargi hori handia izan zen. Pipo eserita zegoen, hari begira, bola distiratsu hori zer izan zitekeen galdezka.

– Ilargia, ilargia, nola egon zaitezke hain goi eta urrun? – miau egin zuen katu txikiak jakin-minez.

Ilargiak, katu txikia hain interesatuta ikusita, pixka bat jaistea erabaki zuen, Piporen irudimenean bakarrik, berarekin hitz egin ahal izateko.

– Kaixo, katu txiki. Ilargia naiz, eta zerua gauero argitzen dut – esan zuen ametsetatik ateratzen zirudien ahots leun batekin.

Pipo, lagun berri bat izateagatik pozik, jolasean hasi zen, bueltaka eta bueltaka, Ilargiaren isla bere hanka txikiekin harrapatzen saiatuz.

Ilargiak barre egin zuen, eta barre bakoitzarekin, izarrak pixka bat distiratsuagoak egiten zituen, ikuskizun magiko bat sortuz katuarentzat.

Pixka bat jolastu ondoren, Pipo nekatuta sentitzen hasi zen. Kaskarra egin eta berriro begiratu zion Ilargiari, orain gozoagoa eta lasaiagoa zirudiena.

– Lo egiteko ordua da, katutxo txikia – esan zuen Ilargiak samurki.

– Zure ametsak zerutik zainduko ditut.

Pipok esker oneko miau txiki bat egin zuen, bere gainean buelta eman eta, Ilargiaren argitasun baketsuaren azpian, begiak itxi zituen. Lorategi magikoez amestu zuen, lore dantzariekin eta izar barregarriekin, guztia bere lagun berriaren, Ilargiaren, begirada atseginaren pean.

Eta horrela, gauero, lotara joan aurretik, Pipok zeruan Ilargia bilatzen zuen, miau leun batekin agurtzen zuen eta, aurpegian irribarre batekin, ametsen mundura bidaiatzeko prestatzen zen, jakinda Ilargia beti hor egongo zela, bere bidea argitzen.

Eta Katutxo txikia eta Ilargia betiko lagunak izan ziren, jolas eta ametsen gauak partekatuz zeru izartsuaren azpian.